КУЛТУРА
БУЛ. СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ 68а
Тел: 111-332; Факс 22 86 08

Култура

КУЛТУРА
e-mail:ipkultura@unet.com.mk
www.kultura.com.mk

МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА ЌЕ ОРГАНИЗИРА ТРЕТ ФИЛМСКИ ФЕСТИВАЛ

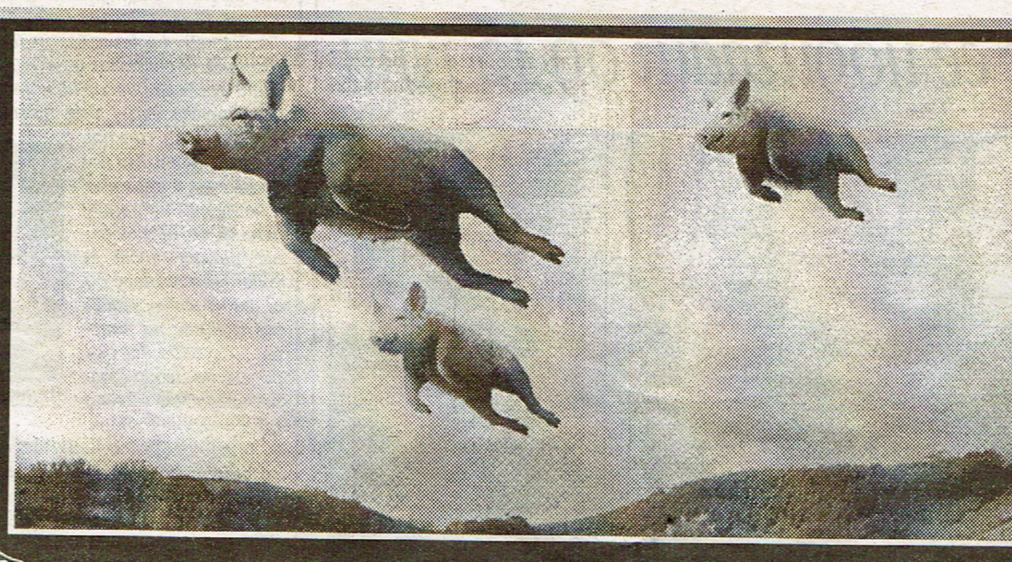

ГРАДЕЊЕ КУЛИ ВО ОБЛАЦИТЕ

СУНЧИЦА УНЕВСКА

Се доведува ли во прашање некој од постојните фестивали?

Дали место филмови, ќе (ре)продуцираме филмски фестивали?

Министерството за култура ќе организира трет филмски фестивал во земјава. Покрај постоечките фестивали, Фестивалот на филмска камера "Браќа Манаки" во Битола и Скопскиот филмски фестивал, главно ориентиран кон авторскиот филм, Министерството за култура најави дека ќе организира уште еден филмски фестивал со оригинален концепт, а кој сè уште не го обелодени, освен податокот дека фестивалот би се одржувал во декември, бидејќи во тој период во Европа не се одржува ниту еден од филмските фестивали.

И сè би било во ред кога ваквата идеја не би личела на градење кула во облаците. За апсурдноста на ваквата идеја, за која има многу причини, веќе е доволно само да се спомне состојбата со киносалите. Како ќе се организира фестивал кога филмовите нема каде да се прикажуваат, што како проблем беше повеќе од очигледен за време на одржувањето на Скопскиот филмски фестивал. Или, можеби претстои, како случајот со најновата идеја за изградба на Куќата на уметностите за земјите од Југоисточна Европа, откривање на некоја друга идеја за изградба на киносали, кои како инвестиција на Министерството или на Владата би биле во надлежност на Министерството за култура, со оглед на тоа што со сегашните киносали стопанисуваат "Градски кина" како приватна фирма и според Министерството, тоа не е во нивна надлежност.

Сето ова сè повеќе го наметнува прашањето кое веќе е присутно во јавноста, дали во земјава се случува враќање кон државотворен систем. Бидејќи затворањето на културните простори, како изложбениот салон на ДЛУМ, одземањето на уметниците на просторот познат како Поткале, а отворање на изложбен простор во објектот "Мала станица", кој ја носеше оригиналната идеја за алтернативен уметнички простор во земјава, или дозволување да се затвори најубавата киносала во државата, а да се вложува во градење на киносала со капацитет од сто седишта во рамките на Куќата на уметностите, итн., се толку апсурдни што наметнуваат безброј прашања, а особено прашањето за ингеренциите на еден државен орган, како што е Министерството за култура. Бидејќи очигледно е дека Министерството се повеќе ја презема улогата на иницијатор, на продуцент, организатор, сопственик на културни простори, ја презема улогата на културните работници и уметници, наместо нивната работа да ја поддржува, мешајќи го она што е државен и јавен интерес. Факт е дека основната задача на Министерството за култура, и на секое друго министерство е да ги штити интересите на државата, тогаш во која улога Министерството се јавува како продуцент на филмови, како организатор на филмски фестивал...

Да се организира филмски фестивал е сериозна одговорност и голем залак и за многу поголеми земји од нашата, и за земји со многу подобра состојба во културата, а особено во филмската дејност. Организирањето фестивал бара големи финансиски средства и голема организација, тим на луѓе кои постојано ќе работат на него. Во Македонија со години филмската продукција и дистрибуција стагнира, нерешен е статусот на многу филмски установи, за што веќе трета година се чека донесувањето на Националната програма, остануваме без нормална киносала во главниот град на државата, одржувањето на битолскиот фестивал со години наназад се доведува во прашање, а Министерството за култура ќе организира трет филмски фестивал.

Министерството за култура смета дека е ненадлежно за опстанокот и одржувањето на киносалите во земјата, но смета дека е надлежно за организирање филмски фестивал. Министерството за култура смета дека е ненадлежно за изложбените простори бидејќи тие им припаѓаат на Здруженијата на граѓани, но затоа е надлежно да изгради нов арт и галериски комплекс. Тоа е ненадлежно за катастрофалната состојба на театрите во земјава, но затоа е надлежно за одземање на еден алтернативен театарски простор на чие место ќе гради куќа на уметности во која свои постојани поставки ќе имаат земјите од Југоисточна Европа. Затворањето на културните простори за сметка на кои никнуваат нови, но под ингеренции на државата почнува да станува секојдневие. Дали идејата за организирање фестивал можеби значи доведување во прашање и на постојните фестивали, бидејќи факт е дека голема улога во нивното одржување има финансиската поддршка на Министерството за култура.

Се наметнува впечатокот дека програмата на Министерството за култура е до таму пристрасна и субјективна, дотаму партизирана, што е подготвена да урива, да анулира, да негира, за да пресоздава одново, но со амин на државата. А тоа го наметнува прашањето какво е уредувањето во една земја со ваква политика во културата. Ваквата програма дефинитивно, би се согласиле со господинот Слободан Унковски, претставува комплетно негирање на сопствените вредности и квалитети.

РЕАКЦИЈА НА МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА ПО ПОВОД „СЛУЧАЈОТ МАЛА СТАНИЦА"

Унковски не го почитуваше договорот

Од периодот кога во Република Македонија се снимаа филмови за катастрофалните состојби во областа на културата, денес сме сведоци на промоција на нашата земја во неформален културен лидер на еден регион

Објектот на ул. Железничка бр. 18, КП 9642 - КО Скопје, кој е даден на користење на Културниот центар Мала Станица, претставуван од директорот Слободан Унковски од страна на Владата на Република Македонија, Служба за општи и заеднички работи на 8 ноември 1993 година, е одземен со одлука на Владата на Република Македонија во 2000 година. Причината за донесувањето на оваа одлука може да се види и од самиот договор, поточно чл.8 во кој децидно стои дека давателот на користење на објектот еднострано може да го раскине договорот пред истекот на рокот ако корисникот на објектот не го одржува и ако го користи спротивно на одредбите на договорот. Евидентно е дека тој објект не само што не се одржуваше во изминатиот период туку за него не се подмирувани ниту основните трошоци за електрична енергија, вода и слично. Заради оваа преземена и никогаш нереализирана обврска, објектот Мала Речица е доведен во уште покритична состојба од онаа во која беше предаден.

Во врска со тврдењето дека интензитетот на функционирањето на Мала станица во целост замрел кога г. Унковски станал министер за култура на Република Македонија, Министерството за култура со целосна одговорност тврди дека во периодот од 1995-1998 година, постојат документи потпишани од поранешниот министер Унковски уредно заведени и архивирани од кои се гледа дека се префлани средства на културниот центар Мала станица.

Што се однесува до наводното тврдење на г. Унковски дека неговата идеја била украдена од актуелниот министер за култура, Министерството сака да потенцира дека воопшто не се работи за исти идеи и дека слично е само полето на култуарта, додека разликата е во реализацијата и во крајните цели на овие два проекта. Целта на "Унесковата куќа на уметностите на земјите од Југоисточна Европа" е промоција и зајакнување на позицијата на Република Македонија како престолнина на културата на југоисточниот регион, за разлика од претходната идеја.

Би сакале да потенцираме дека од периодот кога во Република Македонија се снимаа филмови за катастрофалните состојби во областа на културата, денес сме сведоци на промоција на нашата земја во неформален културен лидер на еден регион.

Во врска со поигрувањето со авторитетот и името на УНЕСКО во самиот наслов на текстот "Мала станица не е проект на УНЕСКО туку на УНКО", Министерството за култура го цени за крајно нескромно и непримерно за еден врвен интелектуалец и режисер па дури и кога станува збор за г. Слободан Унковски.

И на крајот во врска со тврдењето на г. Унковски дека ова е евтин предизборен маркетинг на министерката за култура, Министерството за култура искрено жали што во времето на министерувањето и предизборната кампања на г. Унковски не беа направени трикови од типот на обновата на Античкиот театар од Охрид, Широк сокак, реставрацијата на Самоиловата тврдина, реконструкцијата на Плаошник, претседателството со една паневропска и интервладина организација, членство во Еуроимаж, целосно нови инструменти за Македонската филхармонија, Балканската филхармонија итн., од кои ќе имаше корист целата македонска јавност и кул-